

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Castimonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

CASTIMONIA. CAP. XLII.

Cicutam nonnulli pro hieroglyphico castimonie posuere. Causam ego esse crediderim, quod si ejus herbarum succo testes illinantur. Venus cohibetur, præcipueque spiritus ejus, quæ significatio.

Diosc. li. 4. cap. 74.

Cicuta est

Pollutiones nocturnas.

Quo Sacramenti mori ceperunt.

Diosc. li. 3. c. 45.

Plin. l. 20. c. 23.

Ruta pro-

pristates

varia.

SUPPLICIUM. CAP. XLIII.

Ubi vasa quædam, quid sibi quæque velint, recensuimus, incidimus in calicem, cumque non alia de causa supplicii de aliquo sumpti hieroglyphicum esse docuimus, nisi ob cicutæ succum, qui fontibus capite damnatis propinari solitus esset, idque præcipue Atheniensium instituto: ibique de calice in sacris etiam literis differuimus.

DE RUTA.

CASTIMONIA. CAP. XLIV.

Eadem ratione Ruta quoque hieroglyphicum est castimonie, qua cicutæ, diversa tamen natura vi: illa, quia plurimum refrigerat: hæc quia supra modum exsiccatur: atque, ut Dioscorides tradit, genituram in potu ciboque extinguit ruta. Theophrastus ob siccitatem durare, & ob caliditatem exurere dicit. Utcumque, ita Ovidius:

Utilius summas acuentes lumina rotas,

Et quicquid Veneri corpora nostra negat.

Est & magis arcana causa, quam siccitas caliditasve nimia, quæ ratam continentioris vitæ hieroglyphicum esse jussit. Nam cum Serpens, ut suo loco dictum, voluptaria nequitia signum sit, ruta mirum cum tota sit Serpenti adversaria, eosque vel odore fuget suo, ut plerique veterum tradidere, quamquam vim eam inesse uni sylvestri tradunt, merito pro castimonia ponitur. Ad id potius quod acere lumina dicit Ovidius, Apulejus rorem ejus herbarum matutinum prodesse tradit, vel cum matutino maduerit, succos in hunc usum colligendos. Atque alibi, rosca folia de cæca in vase vitreo decoquenda, vino veteri admixto, atque ita inungendum. Cur vero Serpentes ruta horrescant, causam eam Philosophi comminiscuntur, quod Serpentes frigiditate siccitateque sint præcipua præditi, unde non immerito terrarum orbis per Serpentes effugiem ostendatur. Siccum enim & frigidum est elementum terræ, & Saturno Anguis, ut alibi dictum, in manu statuitur, cuius fides & frigiditas & siccitas censeferi autumant Astronomi. Ruta vero quamvis calida admodum, ipsa tamen siccitate longe præstat, adeo ut affluentiori quadam ariditatis vi apta sit ad simile contumendum, eodem modo quo Proclus non aliam ob causam Galli cantum Leonibus horrore esse putat, nisi quia solaris virtus utriusque insita sit animali, sed longe præstantius Gallo, quam Leoni. Neque dissimulanda est vis rutæ prorsus admiranda, quæ non Serpentes tantum fuget, verum etiam Feles (ita Boinas nonnulli vocant, de qua loco suo in *Æluto*) prohibeat ne adrepant, si ejus herbarum ramuli in columbarii fenestris & ingressibus aliis suspensi fuerint, traditur a Florentino in Constantini Cæsaris collectaneis. Quod vero venenis ruta resistat, Mustelæ sunt documento, quæ cum Serpenti dimicaturæ, cibo ejus armantur, unde eam à nonnullis Viperalem appellari, tradit Apulejus. Et Mithridaticum illud adversus venena medicamentum nulli jam non innotuit: regem quippe Ponti Mithridatem cum fratris sui timeret insidias, rutæ folia xx. cum duabus nucibus juglandibus, & totidem caricis, admixto falis grano, jejunum quotidie accepisse.

Plin. li. 20. c. 13.

Diosc. ibid.

Matthiæ.

Ibid. Plin. li. 8. c. 27.

Et li. 20. c. 13.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

DE CONIZA.

ABELGURITOR. CAP. XLV.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Hor. Epist.

Abiguri-

orum in-

dicium.

Egyptii Sacerdotes hominem qui bona sua abigurisset, & ut Horatius diceret, *paternas mater- nasque res fortiter absumpsisset*, significare si vellent, pecudes caprasve Conizam depalcentes pro hieroglyphico facere consueverunt: siquidem constat animalia ea, quæ Coniza vescuntur, insidia-